

Sygn. akt I C 360/21 upr.

Dnia 30 marca 2022r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Romańczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 marca 2022r. w N.

sprawy z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w L. (C.)

przeciwko K. W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Ltd. z siedzibą w L. (C.) na rzecz pozwanej K. W. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok,

2. odpis wyroku doręczyć pełnomocnikom stron,

3. kal. 7 dni

Sygn. akt I C 360/21 upr.

PROTOKÓŁ

posiedzenia niejawnego

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Romańczyk

na posiedzeniu niejawnym

rozpoznał sprawę z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w L. (C.)

przeciwko K. W.

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęto o godz. 11:30 zakończono o godz. 11:40

Strony i pełnomocnicy na posiedzenie nie stawili się – niezawiadomieni.

Ujawniono pozew, sprzeciw od nakazu zapłaty, pozostałe pisma procesowe stron i dowody z dokumentów.

Sąd postanowił:

- 1) uznać sprawę za wyjaśnioną do rozstrzygnięcia,
- 2) wydać wyrok na posiedzeniu niejawnym.

Sąd wydał wyrok jak w załączeniu.

Przewodniczący:

Sygn. akt I C 360/21 upr.

UZASADNIENIE

wyroku 30 marca 2022 r.

Powód (...) Ltd. z siedzibą w L. w pozwie wniesionym w dniu 26 stycznia 2021r. domagał się zasądzenia od pozwanej K. W. kwoty 1.033,49 zł wraz z maksymalnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 921,25 zł od dnia 18 stycznia 2021r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (k.1-4, k.45-47).

Uzasadniając wywodził, że nabył wierzytelność na podstawie umowy cesji z 21 kwietnia 2020r. Pozwana w dniu 16 września 2019r. za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, zawarła z (...) sp. z o.o. umowę pożyczki refinansującej, na mocy której środki zostały przekazane poprzedniemu pożyczkodawcy a nie pozwanej. Dokonanie wpłaty refinansującej przez pozwaną w kwocie 307,08 zł stanowiło warunek skutecznego zawarcia przedmiotowej umowy, jednocześnie stanowiło potwierdzenie złożonego przez pozwaną oświadczenia woli. Umowa nie miała charakteru ratalnego, ostateczna data spłaty została wyznaczona na dzień 16 października 2019r. Na kwotę objętą żądaniem składa się: kwota 921,25 zł tytułem kapitału, 51,46 zł tytułem odsetek umownych za opóźnienie od dnia 17 października 2019r. do dnia 11 marca 2020r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 12 marca 2020r. do 17 stycznia 2021r.

Nakazem zapłaty z dnia 5 lutego 2021r., sygn. I Nc 355/21 Referendarz sądowy uwzględnił żądanie pozwu (k.34).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana K. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania (k. 37-38, k. 54).

Zakwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości. Podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powoda. Zarzuciła, że umowa pożyczki nigdy nie została zawarta, nie zostało złożone oświadczenie woli. Pożyczkodawca w chwili zawierania umowy cesji nie był więc właścicielem tej wierzytelności. Ponadto postanowienia umowne dotyczące dodatkowych opłat stanowią klauzule abuzywne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2019r. został sporządzony wydruk umowy pożyczki o kodzie (...) pomiędzy O. sp. z o. o z siedzibą w W. za pośrednictwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W., na podstawie której miała zostać udzielona pozwanej pożyczka w kwocie 1228,33 zł. Z treści wydruku wynika, iż kwota pożyczki miała zostać wypłacona na rachunek bankowy należący do poprzedniego pożyczkodawcy o numerze: (...). Pożyczka miała zostać spłacona do dnia 16 października 2019r. Całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta miała wynosić 1535,41 zł, w tym opłata refinansująca (prowizja) w kwocie 307,08 zł.

W tym samym dniu została sporządzona także wydruk ramowej umowy pożyczki nr (...).

Zgodnie z jej postanowieniami warunkiem złożenia wniosku o zawarcie umowy pożyczki i zawarcia umowy pożyczki było dokonanie rejestracji na platformie pożyczkodawcy, utworzenie konta użytkownika a także dokonanie przelewu weryfikacyjnego, celem potwierdzenia rejestracji (0,01 zł).

(dowód: wydruk umowy pożyczki z 16.09.2019r. – k. 9, ramowa umowa z 16.09.2019r. – k.116, formularz informacyjny – k.17)

Kilka dni wcześniej, w dniu 10 września 2019r. z rachunku bankowego pozwanej została dokonana wpłata w kwocie 307,08 zł. W tytule przelewu wskazano: „refinansowanie (...)”.

(dowód: potwierdzenie przelewu z 10.09.2019r. - k. 10)

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 kwietnia 2020r. strona powodowa (...) Ltd. z siedzibą w L. nabyła od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelności określone w załączniku nr 1 do umowy.

Pismem z dnia 8 maja 2020r. skierowanym do pozwanej, strona powodowa poinformowała pozwaną o cesji i wezwała do zapłaty kwoty 990,78 zł.

(dowód: umowa cesji z 21.04.2020r. – k.19-21, załącznik nr 1 – k.22/v-24, KRS – k.25, pełnomocnictwo – k.27, zaświadczenie – k. 28, oświadczenie o zapłacie ceny – k.30, wezwanie z 8.05.2020r. – k.31, zawiadomienie z 8.05.2020r. – k.32)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa jako nabywca wierzytelności na podstawie umowy cesji z 21 kwietnia 2020r. jako podstawę roszczenia powoływała umowę pożyczki refinansującej nr (...) zawartej w dniu 16 września 2019r. pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a K. W..

Powód, w świetle art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. winien był wykazać zasadność swojego roszczenia, więc jego źródło i wysokość. Winien także wykazać swoją legitymację procesową.

W polskim systemie prawnym zasada kontrydiktoryjności i dyspozycyjności pierwszorzędą rolę przyznaje stronom procesowym. Do strony należy decyzja o wszczęciu postępowania i określenie jego zakresu przedmiotowego w postaci przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających zgłoszone żądanie. Zgodnie z art. 6 k.c., na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających zgłoszone roszczenie. Przepis ten formułuje podstawową regułę rozkładu ciężaru dowodu w sporze wskazując przede wszystkim, kogo obciążają skutki niepowodzenia procesu dowodzenia. Powód winien wykazać istnienie wierzytelności oraz jej nabycie w drodze przelewu.

Strona powodowa przedłożyła do akt wydruk umowy pożyczki nr (...). Umowa miała zostać zawarta za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość - za pomocą platformy internetowej. Strona powodowa nie zaoferowała jednak żadnego dowodu mającego wykazać, że pozwana założyła profil klienta, co było warunkiem koniecznym by złożyć wniosek o pożyczkę. Nie zgłosiła też żadnego dowodu celem potwierdzenia faktu złożenia przez pozwaną oświadczenia woli związania przedmiotową umową o takich warunkach. Pozwana z kolei temu konsekwentnie zaprzeczała. Z wydruku umowy wynika, iż pozwana przy zawarciu umowy refinansującej była obowiązana do uiszczenia prowizji w kwocie 307,08 zł. Strona powodowa owszem przedłożyła bankowe potwierdzenie wykonanej operacji, aczkolwiek mimo, iż w widnieją w nim dane pozwanej i pośrednika kredytowego, to w tytule wskazany został inny numer umowy aniżeli widniejący w przedłożonym do akt wydruku umowy pożyczki. Nie wiadomo też czy to numer pożyczki refinansującej, refinansowanej czy numer klienta. W każdym razie nawet data operacji jest wcześniejsza niż data samej umowy. Nie można zatem tego przelewu zidentyfikować jednoznacznie z tą konkretną umową. Co więcej, kapitał z umowy miał zostać przekazany na pokrycie zobowiązań u innego pożyczkodawcy. Z samej umowy zupełnie nie wynika w jakiej wysokości było to zobowiązanie, z jakiej dokładnie umowy wynikało (data,

numer), z jakim pożyczkodawcą umowa była zawarta. Strona powodowa nie dołączyła do akt umowy pierwotnej, która miała zostać refinansowana wobec czego nie wiadomo czy jakiegokolwiek zobowiązanie w ogóle istniało, w jakiej wysokości i czy konkretnie to zobowiązanie miało być refinansowane. Brak jest również potwierdzenia przekazania środków na rzecz poprzedniego pożyczkodawcy. W tym miejscu wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 720 k.c. podstawową cechą umowy pożyczki jest przeniesienie własności - inaczej przekazanie pożyczkobiorcy (czy nawet innemu podmiotowi przez niego wskazanemu) określonej ilości pieniędzy. Powód nie wykazał w żaden sposób, że na pozwaną została przeniesiona jakakolwiek ilość pieniędzy wynikająca z pierwotnej umowy pożyczki i aby w następstwie refinansowana zostały przekazane jakiegokolwiek środki podmiotowi przez nią wskazanemu celem pokrycia pierwotnego zadłużenia. Tym samym powód nie wykazał aby umowy zostały w ogóle zawarte i wykonane.

Ponadto strona powodowa przedłożyła do akt umowę cesji z 21 kwietnia 2020r. i inne dokumenty. Udowodniła, że zawarła z poprzednim wierzycielem umowę przelewu wierzytelności, aczkolwiek z uwagi na powyższe ustalenia, nie sposób przyjąć, aby nabyła tą konkretną wierzytelność w stosunku do pozwanej, objętą żądaniem, skoro nie wykazała jej istnienia.

Z przytoczonych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanej koszty zastępstwa prawnego w kwocie 270 zł na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. kal. 14 dni